

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **P. D.**
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 78665/2018/ODSH/8, ze dne
22. 11. 2018

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Králíky (dále jen „správní orgán I. stupně“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Tohoto přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 25. 7. 2016 okolo 9:05 hodin, v obci Červená Voda (část obce Bílá Voda), na silnici č I/11, ve vzdálenosti 30 m před domem čp. 8, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Mazda 6 GH, registrační značky X, jedoucí ve směru jízdy od centra obce na obec Šumperk, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a to když mu byla za pomoci rychloměru Ramer 10C hlídkou Policie ČR naměřena rychlost vozidla 68 km/h respektive 65 km/h po odečtení předepsané odchylky měřicího zařízení. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta 1 500 Kč. Rovněž mu byla uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobce s rozhodnutím žalovaného ani správního orgánu I. stupně nesouhlasil. Ve správním řízení podal nejdříve pouze blanketní odvolání. Žalovaný toto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Následně bylo zjištěno, že žalovanému bylo den před vydáním rozhodnutí doručeno doplnění odvolání ze strany žalobce (resp. jeho zmocněnce). Žalovaný proto postoupil dané rozhodnutí a spisový materiál Ministerstvu dopravy ČR k provedení přezkumného řízení. Ministerstvo dopravy rozhodnutí žalovaného zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání. Rozhodnutí ministerstva dopravy nabylo právní moci dne 16. 2. 2018. Žalobce podal však rovněž proti rozhodnutí žalovaného správní žalobu. Na základě rozhodnutí ministerstva bylo řízení u krajského soudu zastaveno usnesením čj. 61 A 7/2017-68, kterým byl rovněž vrácen žalobci soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a žalovanému uložena povinnost nahradit náklady řízení žalobci ve výši 11 200 Kč. Žalovaný proto věc znovu projednal a vydal v záhlaví uvedené rozhodnutí, které je předmětem této žaloby.

4. Jednotlivé okruhy žalobních námitek lze vymezit takto. Nesprávné měření rychlosti (měření v zatáčce, související nepoužití výtyčky při ustavení radaru), nedostatečně odůvodněné zavinění řidiče, nevěrohodnost svědka (policisty), neprovedení navrhaných důkazů žalovaným (zejména k porušení návodu k obsluze, k měření v zatáčce), systém odměňování vlastníka rychloměru, resp. jeho participace na měření a konečně prekluze přestupku.

5. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě vypořádal s žalobními body, odmítl je a odkázal též na obsah žalovaného rozhodnutí. Správnost měření podle žalovaného dokládá tvrzení policistů o dodržení návodu k obsluze, jakož i ověřovací list měřicího zařízení a proškolení policistů. Odkázal přitom na obsah rozhodnutí orgánu I. stupně a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

6. V replice ke shora uvedenému vyjádření žalovaného pak žalobce polemizuje, zda pouhé tvrzení policistů o dodržení návodu k obsluze může vyvrátit námitky žalobce, že k takovému porušení došlo. Podle žalobce tak stále panují pochybnosti, zda byl návod k obsluze dodržen. Konečně měření proběhlo v zatáčce, když podle žalobce je jisté zakřivení úseku měření patrné již pouhým okem.

7. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Žaloba není důvodná.

8. Podle § 2 s.ř.s. platí, že ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Ochrana práv též v obecné rovině nerozlučně souvisí s ústavními principy a může být poskytnuta pouze tam, kde je pro ni místo. Není tomu tak v daném případě žalobce.

9. Za porušení dopravních předpisů jsou jako sankce stanoveny mimo jiné pokuty, které mají zcela jistě svoji funkci. Pokud má být vynucování dodržování pravidel efektivní, musí být stanoven přiměřený trest za jejich porušení. Nelze používat automobil tak, jak se některým jednotlivcům zlíbí a následným sankcím se poté vyhýbat – například sjednáním tzv. pojištění proti pokutám. Postup žalobce (účelové námitky) totiž nese znaky toho, co osoby uzavírající takové pojištění činí, ať v minulosti či i opakovaně nadále.

10. Shora uvedený závěr o účelovosti postupu v dané věci soud opírá o skutečnosti nejprve plynoucí ze správního spisu. Po naměření překročení povolené rychlosti a zastavení příslušníky Policie ČR se žalobce vyjádřil v tom smyslu, že věc předá placené právní ochraně. Sepsané oznámení o přestupku tedy nepodepsal, nevyjádřil se. Po zahájení správního řízení a výzvě k vyjádření zmocnil Ing. M. J. k jednání za svoji osobu. Prvního jednání správního orgánu se žalobce ani jeho zmocněnec nezúčastnili. Po tomto nařízeném jednání, při kterém byli jako svědci slyšeni příslušníci Policie ČR provádějící měření, zaslal zmocněnec žalobce vyjádření k podkladům, ve kterém vznesl námitku týkající se špatně provedeného měření (měření v zatáčce). Dalšího jednání ve věci se pak zúčastnil zmocněnec žalobce, který následně zaslal správnímu orgánu písemné vyjádření, ve kterém opět namítá špatný způsob měření a polemizuje s výpovědí svědka (policisty). Jak soud uvedl, ze své úřední činnosti má povědomost o tom, že uvedený zmocněnec je jedním ze subjektů zastupujících provozovatele či řidiče vozidel, přičemž nabízí tzv. pojištění proti pokutám. (Negativně se k uvedeným postupům pojištění proti pokutám a k jejich účelovým námitkám vymezuje i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), např. v rozsudku ze dne 18.9.2018, č.j. 7 As 293/2018-19.)

11. Zmocněnec žalobce nereagoval včas na výzvy správního orgánu. V opožděném doplnění odvolání pak žalobce, resp. jeho zmocněnec na 12 stranách textu rozporuje svědecké výpovědi policistů, namítá špatný způsob měření, poškození rychloměru a další. V nyní posuzované žalobě pak uplatňuje širokou paletu typizovaných námitek v podstatě totožných s těmi, které uváděl již v rámci odvolání. Konečně dalším znakem účelové

navázaného postupu je to, že soudní poplatek za žalobce hradí Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo, jež je též dle znalostí z úřední činnosti soudu spojena se subjekty poskytujícími pojištění proti pokutám.

12. Jak uvedeno shora, žalobce, či přesněji jeho advokát podávající obdobné žaloby opakovaně za velký počet klientů, zneužívá systém soudního přezkumu ve správním soudnictví. V jiných případech s neustanoveným řidičem bývá např. typické označení záměrně nekontaktní cizí osoby. Popsaná praxe je soudu z rozhodovací činnosti velmi dobře známa a je rovněž známa z opakované rozhodovací praxe kasačního soudu.

13. V nyní souzené věci byl naopak zmocněnec žalobce ve správním řízení neobvykle aktivní, nicméně s tím, že neustále opakoval námitku měření v zatáčce, která neodpovídá realitě na místě měření. K tomu viz dále.

14. V řízení nevyvstaly žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení pachatele přestupku. Řidič – přestupce při zastavení vozidla nesdělil vůbec ničeho, k naměřené rychlosti nic nenamítal, ač mohl. Řidič vozidla při zastavení policisty (po změření rychlosti) zpravidla jednoznačně ví, zda rychlost překročil či nikoli. Uvedené platí o to více, že v dané věci byla naměřena rychlost 68 km/h (před odečtením tolerance radaru).

15. Jak soud shora uvedl, většina z typizovaných a účelových žalobních námitek, jež zástupce žalobce pro své mandanty používá, již byla vyřešena či odmítnuta správními soudy. Jindy se jedná o námitky zcela mimosměrně vedené, v očividném rozporu se skutečným obsahem listin ve spisu.

16. K žalobním námitkám soud stručně uvádí následující.

17. *Nesprávné měření rychlosti (měření v zatáčce, nepoužití výtyčky)* – námitka není důvodná. K námitkám stěžovatele týkajícím se údajných důvodných pochybností o správnosti provedeného měření rychlosti jeho vozidla lze odkázat na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 As 210/2016 - 41, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „podle konstantní soudní judikatury je pro věc klíčové, že důkaz o rychlosti byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. srpna 2011, č. j. 1 As 42/2011 - 115). V rozsudku ze dne 14. května 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56 Nejvyšší správní soud uvedl, že „oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.“ K tomu nutno dodat, že i v nyní projednávaném případě byly splněny shora uvedené zákonné požadavky. Ověřovací list měřícího zařízení, proškolení zasahujících policistů na obsluhu měřícího zařízení, oznámení o přestupku a záznam o přestupku (vše obsaženo ve správním spisu) dostatečně prokazují, že měření proběhlo správně, v souladu s návodem k obsluze.

18. Především se pak nelze ztotožnit s tvrzením žalobce o tom, že měření (míněno pozice vozidla v okamžiku změření, neboť toto soud považuje za podstatné) probíhalo v zatáčce. Ze záznamu o přestupku (č.l. 4 správního spisu) vyplývá na základě uvedených

souřadnic stanoviště radaru v době měření. Ostatně to nezpochybňuje ani žalobce, když správnímu orgánu I. stupně ještě před vydáním rozhodnutí zaslal emailovou zprávu (č. 1. 27, 28 správního spisu), kde právě na základě souřadnic ze záznamu o přestupku zanesl stanoviště radaru do mapy. Na žalobcem přiložené mapě lze sice spatřit zakřivený úsek vozovky, nicméně je třeba na pravou míru uvést (což žalobce patrně „opomněl“), že měřený úsek, resp. směr měření se nacházel od místa stanoviště radaru směrem do centra obce (tedy na přiložené mapě směrem nahoru – severní směr), kde naopak vozovka ještě nevykazuje známky zakřivení. Toto pak vyplývá i z přiložených fotografií policie na č. 1. 10 správního spisu, resp. především z fotografie označené „X“. Soud si shora uvedené ověřil i zhlédnutím měřeného úseku na portálu mapy.cz, přičemž nesouhlasí s žalobcem, že by zakřivení vozovky v místě změření bylo patrné i prostým okem. O tom rovněž napovídá i mapka zkopírovaná žalobcem ve správním spisu. Soud je naopak toho názoru, že v místě měření nevykazovala vozovka jakoukoli míru zakřivení. Tuto námitku žalobce je tak třeba odmítnout. Vzhledem k tomu je pak třeba odmítnout i námitku žalobce stran nesprávného ustavení pomocí výtyčky, neboť ustavení výtyčky má praktický smysl právě jen v místech, kde je vozovka zakřivená (viz návod k obsluze). V projednávaném případě však měření probíhalo v závěru zcela rovného úseku. Tak se ostatně vyjádřili i svědci – vypovídající policisté a rovněž orgán I. stupně to několikrát zcela jasně zdůraznil ve svém rozhodnutí.

19. K námitce způsobu měření soud uvádí, že má spíše za to, že není vyloučené, že mohlo být měreno z nenulového úhlu (jest odvislé z nastavení radaru), což by mohlo mít za důsledek tzv. cosinus efekt, nicméně s touto eventualitou se již dostatečně vypořádal orgán I. stupně na s. 8 svého rozhodnutí. Uvedl, že tento efekt může nepatrně ovlivnit naměřenou hodnotu, vždy však jen tím způsobem, že naměřenou hodnotu sníží oproti skutečné rychlosti. Nemohlo tak dojít ke zkrácení práv žalobce. S námitkou nesprávného změření rychlosti pak souvisí i žalobcem předložené vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“) na čl. 12 soudního spisu. Z obsahu tohoto vyjádření ČMI však nevyplývají žádné směrodatné závěry pro projednávanou věc. Jedná se pouze o obecnou odpověď na obecnou žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. bez přímé návaznosti na projednávanou věc.

20. Nad rámec shora uvedeného posouzení tvrzení o měření v zatáčce soud uvádí, že při jakémkoli pohybu automobilu na vozovce nelze zcela jistě vyloučit jinou než zcela přímou trajektorii pohybu automobilu. Jedná se např. o objíždění nerovností, pohyb rukou řidiče při uchopení volantu vozidla, udržování přímého směru, atd. Je tak zřejmé, že požadavek na měření v přímém úseku nelze bezvýjimečně vykládat tak, že se vozidlo musí ze sta procent stále pohybovat jen v přímém směru. Jinými slovy, nepatrné zakřivení pohybu vozidla bude spíše běžnou záležitostí než výjimkou. Oproti tomu současně stojí velmi krátký časový úsek (zlomky sekund), po které dochází k měření rychlosti lidarem, což eliminuje dopady nepřesností při měření vozidla, přítomna je i automatická funkce ověření měření. Obdobně vznesenou námitku měření rychlosti v zatáčce vypořádal rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 19. 3. 2019, č. j. 72 A 70/2017-33, bod 58. Na základě zhlédnutých fotografií místa měření (obdobně jako v této věci) dospěl k závěru, že zakřivení vozovky v místě měření bylo minimální a tuto námitku

odmítl. S jeho názorem se pak ztotožnil i NSS v rozsudku ze dne 11. 9. 2019, č. j. 7 As 161/2019-28, bod 15.

21. *Námitka nevěrohodnosti svědka (zasahujícího policisty)* – námitka není důvodná. V uvedené námitce použité již ve správním řízení se žalobce snaží přesvědčit soud o tom, že svědek by nemohl přiznat, že nebyl dodržen návod k obsluze, neboť by se tím vystavil riziku kárného postihu. Tato námitka je irelevantní už jen z toho důvodu, že byla dostatečně prokázána správnost měření (viz bod 18 tohoto rozsudku), výpověď svědka na tom v tomto případě již nemůže nic změnit.

22. *Nedostatečné odůvodnění zavinění* – námitka není důvodná. Žalobce v žalobě namítá, že z výroku správního orgánu I. stupně a ani z odůvodnění nevyplývá konkrétní forma zavinění. Soud je naopak toho názoru, že z výroku rozhodnutí je více než dostatečně patrné, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil, jakým jeho jednáním došlo k jeho porušení a jaká mu byla uložena sankce. Správní orgán I. stupně se pak na č. 1. 10 svého rozhodnutí zabýval otázkou formy zavinění přestupku, přičemž dospěl k tomu, že se v případě žalobce jednalo o zavinění nedbalostní. Pro spáchání přestupku žalobce pak nedbalostní zavinění postačovalo. Žalovaný pak ve vyjádření k žalobě uvedl, že skutečný motiv žalobcova jednání se v řízení o přestupku nepodařilo zjistit. Správně pak uvedl, že postačí uvedení formy spáchání přestupku, tedy úmyslně či z nedbalosti, jak to ostatně dovodila i soudní judikatura (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2019, č. j. 7 As 140/2019-41, bod 16 či rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2019, č. j. 1 As 303/2018-40, bod 17 a násl.). S tím se soud plně ztotožňuje.

23. *Neprovedené důkazní návrhy* – námitka není důvodná. Ve světle shora uvedeného nelze přisvědčit námitce žalobce stran toho, že důkazní návrhy mohly prokázat žalobcova tvrzení, že bylo měřeno v zatačce a že měřící vozidlo nebylo ustaveno pomocí výtyčky. Jak soud již uvedl, fotografie založené ve spise dostatečně prokazují, že měřený úsek nevykazoval zakřivení. Proto i soud je stejného názoru jako správní orgány, tedy že jakékoli další důkazní návrhy by byly nadbytečné. Není na místě ani návrh žalobce na provedení důkazu smluvními dokumenty mezi vlastníkem rychloměru a uživatelem – Policií ČR, aby bylo možno ověřit, jakým způsobem je vlastník rychloměru odměňován, případně jak na měření rychlosti participuje. Jedná se opět pouze o spekulativní námitku, resp. návrh na provedení důkazu. Provedení takového důkazu by nebylo s to vyvrátit závěr správního orgánu I. stupně o tom, že žalobce spáchal daný přestupek.

24. *Prekluze* – ani tato námitka žalobce není důvodná. Správní orgán I. stupně zahájil řízení

o přestupku doručením předvolání žalobci ze dne 8. 11. 2016, které bylo žalobci dle doručky doručeno dne 12. 11. 2016. Lhůta pro projednání přestupku pak byla ve smyslu citovaných ustanovení dále přerušena rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 2. 2. 2017, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 3. 2017. V době od 30. 5. 2017 do 3. 4. 2018 bylo rovněž vedeno řízení před Krajským soudem. Následně rozhodnutím ze dne 22. 11. 2018 rozhodl žalovaný tak, že opětovně zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil. Otázku prekluze rovněž vypořádal a tuto vyloučil žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 2, a to s odkazem na příslušná

zákonná ustanovení. Na toto soud plně odkazuje. Z popsaného je tedy zřejmé, že v této věci nedošlo k uplynutí prekluzivní lhůty.

25. Ani jedna z žalobních námitek tak není důvodná.

26. Soud uzavírá, že žalobce zůstal především v rovině mnohdy nepřiléhavých účelových zpochybnění (zejména opakované tvrzení o měření v zatáčce), které nemohly v dané věci vzbudit důvodné pochybnosti o prokázaném protizákonném jednání, které bylo naopak podloženo dostatečnými podklady ve správním řízení. Jak už bylo však uvedeno výše, takový způsob práce je typický pro zástupce žalobce, který je již notoricky známý svým spojením s tzv. společnostmi proti pokutám (např. Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo), za nimiž stojí osoba Petra Kocourka. Z veřejně dostupných zdrojů pak vyplývá, že tento „podnikatel“ stojí i za projektem pojištění v souvislosti s elektronickou evidencí tržeb, příhodně pojmenovanou jako antieet.cz (tyto internetové stránky provozuje Spolek provozovatelů služeb v gastronomii a hotelnictví, jehož statutárním orgánem je Petr Kocourek). Prezentací svého „podnikání“ u potenciálních klientů pak vzbuzují dojem, že díky sjednání tohoto „pojištění“ nemusí dodržovat dopravní předpisy a mohou jezdit, jak se jim zlíbí, neboť spáchané přestupky za ně vyřeší tato „pojišťovna“.

27. Pokud soud uvedl, že praktiky advokáta žalobce a osob spojených s tzv. pojištěním proti pokutám považuje za obstrukční, nejedná se o jednotlivé a nenadále hodnocení soudu v této věci. K tomu soud může odkázat například na usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. II. ÚS 978/18, bod 23.

28. Soud naopak v této věci vyzdvihuje pečlivý postup správního orgánu I. stupně, který pečlivě eviduje spis a podrobně a přesně vypořádal (mnohdy i nevyřčené) námitky zmocněnce žalobce, jež je protřelým zástupcem a zdatným protivníkem správních orgánů nejen na poli dopravních přestupků.

29. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

30. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

31. Žalobce, resp. jeho zástupce, v závěru žaloby jako v mnoha dalších žalobách podaných nejen u zdejšího soudu požadoval, aby rozhodnutí v této věci bylo na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu publikováno způsobem, který by nezasahoval do práv na ochranu soukromí jeho i jeho obhájce. K tomu krajský soud konstatuje, že nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci, resp. která by jakkoliv s věcným projednáním případu souvisela, proto nemůže být v tomto řízení jakkoli řešena či posuzována. Podotknout je nutno i to, že nesouhlas či výhrady k publikaci rozhodnutí soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu nelze adresovat zdejšímu krajskému soudu, neboť ten rozhodnutí na těchto stránkách ani nezveřejňuje, ani předmětné stránky nespravuje.

32. K povinností advokáta, jehož jednání soud v negativním světle v odůvodnění shora opakovaně zmiňuje, a k jistému požadavku slušnosti jeho jednání viz blíže nález Ústavního soudu ze dne 17. 8. 2018, sp. zn. II. ÚS 644/18, bod 42.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 22. ledna 2020

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce